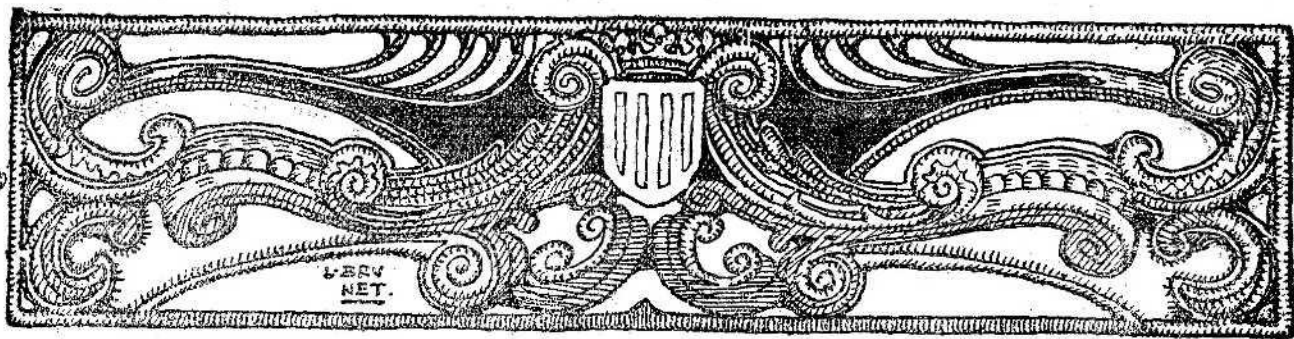

RENAIXEMENT

SETMANARI REPUBLICA AUTONOMISTA

Portaveu de les esquerres del districte del Vendrell

ANY I □ NUM. 30

28 D'OCTUBRE DE 1922

SUBSCRIPCIÓ
Vendrell . 2'—ptes. trimestre
A fora . . 2'50 » »
PREU : 25 cènts.

Redacció i Administració
MAR, 5, PRAL. - VENDRELL
TELÉFON 808

No es tornen els originals
Dels articles ne responen els
autors.
Anuncis a preus convencionals

PERPLEXITAT

A destitució del general Martínez Anido com a governador de Barcelona ha sigut sense cap mena de dubte la bomba que més ha ressonat i més sensació ha produït de quantes han vingut esclatant en la desventurada ciutat comtal de Catalunya.

La nova ha sigut tan sobtada, tan inesperada, tan poc comprensible, que ha deixat a tothom deturat en aquella mena de perplexitat de les coses inesplicables, essent segurament el Sr. Anido el qui primer s'ha sentit sorprès de tindre que tancar la seva actuació governamental, amb un final tan desastrós i aclaparador com aquest de la seva destitució...

Conforme que a una ciutat com Barcelona li escaigui més ésser governada per un temperament delicadament polític, sagaç i ductil, que no per un rigorista dictador, que es decanti cap a procediments inadmissibles en els nostres temps; conforme en que no sempre el governar, signifiqui l'ús d'una energia impròpia que s'hagi de amparar sota l'anormalitat constitucional; conforme amb que es consideri el Sr. Anido fracassat completament, continuant perpetrant-se diàriament els atentats amb la mateixa persecució de ferotge salvatge; però lo que no és apreciable és que a l'endemà mateix de fer que fracassés un atemptat que contra ell anava dirigit, s'hagi vist el govern obligat a emprar aquest determini tan fulminant.

Recollint els comentaris de la premsa tota, a hores d'ara, encara es nota en ella, més l'efecte de la divagació que el motiu fonamental d'aquesta disposició violenta. Després s'han succeït declaracions inesperades i apreciacions atrevidíssimes, que dintre la nostra perplexitat ens han fet pensar que a *allà* són uns i *aquí* som uns altres, i que mentre a Catalunya ens preocupa un terrorisme que per la seva buidor i per el seu engegament sanguinari no pot ser nostre, a Madrid tal volta els preocupa de nosaltres un moviment més sòlid, que s'adelanta ferm i decidit a la consecució d'uns altres fins més latents i més gloriosos.

LA NACIÓ

 NA nació es una ànima, un principi espiritual.

Dues coses que verament no'n fan mes que una constitueixen aquesta ànima, aquest principi espiritual. La una està en el passat, l'altre en el present. La una es la possessió en comú d'un ric llegat de records, l'altre es el consentiment actual, el desig de viure junts la voluntat de continuar fent valer l'herència indivisa que ha pertocat...

Una nació es, doncs, una gran solidaritat, constituïda pel sentiment dels sacrificis que's portan fets i aquells que encara estem disposats a fer. Ella suposa un passat, i ella es resumeix en el present per un fet tangible: el consentiment, el desig clarament expressat de mantindre la vida comunal.

Per aixó l'existència d'una nació es un plebiscit de tots els dies, així com l'existència del individu es una afirmació continuada de la vida.

ERNEST RENAN

La vergonya del periodisme

 UI hagi assistit a la sessió del Ajuntament de la setmana passada i hagi llegit la ressenya que d'ella s'atreveix a fer el *Baix Penadés*, per poca sensibilitat d'euanime que tingui, per força haurà llençat indignat de fàstic, aquesta insolent i ridícula fulla que constitueix el màxim de l'oprobri periodístic.

Jo com a ressenyador de les sessions municipals de *RENAIXEMENT* malgrat la repugnància que em produeix el tindre que remanar aquest-braser de miseries per fer que surti viva la brasa ensesa de la veritat, em veig forçat a pendrem la molestia de tirar en cara al cronista d'aquella sessió, la manca d'honradesa amb una ressenya tant perfidiosa i xavacana com aquella.

Sapigueu senyor cronista, que *RENAIXEMENT* compta amb sobrades armes, amb sobrades qualitats i amb sobrades planes, per fer apart els comentaris que cregui oportuns, sense necessitat de que es tingui que valdre dels extractes de les sessions per a seguir el camí que vos amb tanta *ventatge* li porteu la devantera. Doncs heu desaber mal us pesi, que nosaltres encara no hem trovat un regidor que en plena sessió, s'hagi hagut de lamentar del modo que s'han fet públics els extractes de les sessions en el nostre setma-

nari, i si arribes un dia que algún regidor *amb raó* es vejes obligat a fer-ho, no tindriem la desaprensió de contestar que no cobrem per ressenyar les sessions i que ens reservem el gust de dir-hi lo qu'ens acomodi, sinó que ens retirariem de la taula de la premsa per considerar que no es aquell el nostre lloc i ens acontentariem en treure notes des de el públic si l'Ajuntament tingüés la benevolença no de privarnos l'entrada com a difamadors.

A nosaltres quan escrivim no ens cau la baba llefiscosa de la calumnía damunt les quartelles, ni confonem els nostres deures amb alló que s'en diu *política*, car heu de saber que el periodisme te una finalitat mes alta, i considerant-ho aixís, es precis que us faci avinent que en els nostres extractes prodrán trobar-si erroneas apreciacions suggerides d'un mal entes, pero mai intencionades desviacions veridiques filles de una mala fé.

Referintme ara de plé en lo que afecte a la sessió del Ajuntament passada, mireu si em dec afirmar en lo que d'ella resenyava, que confiantme solament en la cavallerositat que pugui tindre l'home, em remeto al senyor Ferret perquè us aclareixi de si es *queixá de la tergiversació que des de determinada premsa es dona a les seves manifestacions o si digué que si tenia que atendre a la ressenya de la sessió de *RENAIXEMENT* etc.*; provant que be si devia haver d'atendre, quan el senyor Ivern amb les seves manifestacions (que vos calieu) no feu més que ratificar les declaracions fetes pel senyor Guivernau.

I com que encara no en tinc prou amb aquesta afirmació, us invito, si el temor del ridícul no es capaç de fer-vos enrogir el rostre, a cotejar la nostra ressenya publicada, amb l'acta de la sessió del Ajuntament, firmada pel mateix senyor Ferret, perquè vejeu amb quina exactitut es troven agermanades per a desmentir la vostra.

I ara prou, altra volta, que si encara hi ha gent que no es dona compte amb quin paper s'abriga i si encara teniu subscriptors que us tolerin semblants maniobres, *RENAIXEMENT* que creu que els periódics han d'ésser escrits amb l'ànima encesa per un ideal capaç de deixar el segell de la seva ànima per tot allà on arribin ha determinat pel desprecí que l'inspira, evitar el mes petit contacte amb periódics que puguin semblar escrits dintre caus de tafureria sota el fanal entelat de la conxorxa i amb l'esperit de totes les miseries...

Podriem dir-vos coses molt mes grosses que les que us a dit En Josep de les Fonts, pero creiem, que ni d'aixó es fa digne el qui careix de saber mantindres amb l'actitut digne d'un enemic.

ZADIG

Kevin Barry (*)

—Mare, per qué la campana
toca a morts tan dematí?
deia la noia angoixosa
mig alçant-se dintre el llit.
Avui té un plany d'agonia
que esborrona i fa estremir!
Per quí mare la campana,
toca a mort i plora així?...
La mare no responia
que és molt trist tindre que dir
Toquen pels fills de la pàtria
que es disposen a morir!
La mare no responia
cercava el negre vestit;
el mantell de dol i el llibre
dels difunts i dels sospirs...
—Per qué doncs tan endolada
us veig que aneu a sortir;
qui s'ha mort de casa nostra
que la nova us requi dir.
—Anem filla, eixim de casa
més no cap al cementir,
ni vers al temple on anàvem
a fer vots pels bons amics,
sinó cap a tes muralles
del castell de Mountjoy,
ans que el patíbul tremoli
sota els afers del botxí.
Abans no hi penjin al home
oh Déu! que ha comés el crim,
de voler lliure la pàtria
com l'anhelen els bons fills...
Mira el jorn quina tristesa;
mira el cel quin clar més gris;
Cau la pluja gota a gota,
com un plor de l'infinit!...
Anem filla, eixim de casa,
que amb el cor adolorit,
un prec Irlanda ens demana
pel qui toquen a morir.

Quan arriben a la plaça
porta encà de la presó;
quin condol consterna l'ànim
esglaiant de devoció.
Tot el poble s'hi congrega
ple de santa germanor,
amb els ulls clavats en terra
descobert i de genolls.

En mig dret, veu tremolosa,
recita un vell sacerdot:
Mai l'oració d'agonia
fou seguida amb més tristor!
Les dones ploren i resen
més que el res, clamen els plors;
si l'oració els puja al llavi
el llavi els trenca el sanglot.
També els homes resarien
que no saben dir un mot,
les mans crispades de ràbia
junyit de vergonya el front...
Per ells prega la campana
tocant planyedera a mort,
mentre la pluja seguida
va caient a poc a poc.
De sobte regna un silenci
imponent damunt de tots
i el fret d'una esgarripança
fins sota el cabell commou.
Lentament s'obre la porta
grinyolant de la presó,
i amb les mans cobrint-sè el **rostre**
fet tot ell un mar de plors,
un capellà surt a fora
contra el mur caient-ti el cos.
¡L'han penjat, tothom pregunta,
¡L'han penjat! respont; ja es mort!
La resposta essent ben feble
com ressona dintre els cors,
el que no batega d'odi
com s'esberla de dolor!...

Mes ni l'odi, ni la pena,
no els espanta a n'els malvats,
com mes fonda la ferida
mes l'escarni van mostrant.
Un cartell a les muralles
claven per afront mes gran
pregonant que la sentència
ha estat complerta com cal...
Com calia el revenjar-se
del mes brau estudiant;
qu'escanyant-se sols s'ofega
l'ardiment dels divuit annys!
Tant s'indigna tot el poble
que bramula, mes que's plany;
qui el paper no esquinça a **troços**
el pit s'esqueixa amb les mans.
¡Morim tots si aixís ho volen
la sang es neteja amb sang!
crida una veu, pero calla
vejent quasi al seu davant,
qu'una dona s'adelanta
de tant pal·lida espectral;
tothom la mira amb respecte
dolorós i ple d'esglai...
Es la *mare*, que entre el poble
pregant pel fill que han penjat,

(*) Commemorant el segon aniversari de la tràgica fi del brau estudiant irlandés En Kevin Barry, penjat, mort i escanyat per les tropes d'Anglaterra, (2 Novembre 1920) publiquem avui aquesta ballada, que en una vetllada patriòtica, passà a l'Associació Catalana d'Estudiants de Barcelona.

ni una llàgrima no plora,
ni un sospir ha gemegat.
Quant la nova li donaren,
si allavors que va plorar,
tant que aixutes les entranyes,
ulls i cor, li han assecat.
— ¡Aneu, els diu, res ens queda
sinó el consol de plorar...
Ara feuho per la mare
que els botxins no l'han penjat.
I tot el poble en silenci
lentament va desfilant
els punys mossegant-se amb ràbia,
impotent, amb el cap baix!...

FRANCESC ROSSETTI

Pobre home!

MISTERI D'UN DIA DE TARDOR

ANAVEM nosaltres pel camí del cementiri
seguint la corrua de la gent.

Va cridar-nos l'atenció un home sol, prim,
petitó, d'uns quaranta anys, que anava trist i
pensatiu, portant a la mà un bulto rodó, molt
ben embolicat amb paper fi.

Devia ésser una corona.

Potser el home era viudo i anava a rendir
tribut a la memòria de la seva esposa.

O tal vegada la corona era per una germa-
na, potser per la seva mare o per una filla. Po-
bre home!

L'anavem seguint, participant de la seva pe-
na, i arribarem darrera d'ell, fins a la porta del
cementiri.

El bon home, lentament comensà a desfer el
bulto rodó.

—Deurà ésser de semprevives—varem pen-
sar nosaltres—A veure, a veure.

Ens hi acostem, i l'home acabava de desfer
el bulto rodó amb tota calma i misteri.

[.....]

Era un tortell de pela.

EMI

De l'Ajuntament

SESSIO DEL 24 D'OCTUBRE

Sots la presidència del Sr. Alealde En Josep Grau i amb l'assistència dels regidors Srs. Vi-
dal, Guivernau, Ivern, Sanabra, Socías, Pagés
i Ferret, s'obre la sessió llegint-se l'acta de l'an-
terior que queda aprovada per unanimitat.

Es dona compte del despatx oficial assaben-
tant al Consisiori del R. D. que disposa l'aug-
ment de la Contribució Industrial a regir des de
primer d'octubre corrent. Igualment es pren no-
ta de la distribució del cupo de reclutament que
publica el Butlletí Oficial, resultant per la nostra
vila un cupo de 16 soldats, que aconsegueix fins
al número 22 del actual alistament.

Es llegida una comunicació de la Comissió
Organitzadora de l'Assemblea, en pro de l'Auto-
nomia Universitària demanant a l'Ajuntament
la seva favorable adhesió i així s'acorda.

Seguidament es dona compte d'un comuni-
cat firmat per diferents diputats de Catalunya,
demanant al Consistori prengui l'acord d'adhe-
rir-se a l'acció que contra la política d'Espanya
a l'Àfrica venen sostenint, per aconseguir una
immediata repatriació de tropes, acordant rati-
ficar-se amb l'acord pres per l'Ajuntament en
sessions passades, de declarar-se ferm partidà-
ris de l'abandó del Marroc.

El Sr. Grau notifica que la Comissió de Go-
vernació ha cregut oportu el proveïment de ves-
tits a alguns empleats del Municipi, acordant-se
demanar mostres i preus, perquè aquests siguin
encomanats a qui faci l'oferta més ventatjosa.

El Sr. Vidal diu que la Comissió d'Hisenda
ha senyalat 50 ptes. anyals per a que l'Ajunta-
ment contribuïxi com a soci protector al soste-
niment de l'Associació Protectora de l'Ense-
nyança Catalana.

Ei Sr. Sanabra fa avinent la necessitat de
que es faci un repàs per alguns carrers de la vila
al efecte de deixar arranjats diferents clots, que
perjudiquen greument varis paviments, quin as-
sumpte es deixa a la Comissió de Foment.

El Sr. Crau referint-se a l'estat que's troven
els treballs de la reforma del carrer dels Trulls,
diu que la Comissió encarregada d'aquest afer
ve fent les gestions pertinents per el compli-
ment que se li té senyalat.

I no havent-hi res més a tractar, es dona per
enllestida la sessió. —ZADIG.

Bagatel·les

Epitafis i pitafis que
temps a venir es trobaran
«entre... furats» en el
nostre cementiri

R. I. P.

*Aquí dorm un socialista
mes tard burgés acabat...
Era un pobre idealista,
que Deu l'hagi perdonat!*

§

*Jau en aquest «panteon»
un afamat viatjant
que un dia tot caminant
se'n va anar a l'«altre mon»*

A. F. P.

*Es corca aquí un setmanari
que era lo més funerari
que hom es pugué imaginà.
Negre com una sotana,
morí d'una gran desgana
i un empatx de castellà!*

X.

*Aquí jau un regidor
que d'orador feia gala.
Un jorn de tant que garlà
un discurs el reventà
lo mateix que una cigala!*

F. de F.

*Al dalt d'aquest monument
nomenat «Café d'Espanya»
el Destí amb sa mala entranya
feu un gros devastament...
Eren vint-i-dos de colla
que els juntà un amor... elastic;
Després, un cop feta l'olla,
pobrets, moriren de fàstic.*

§

*Dotze anys ma sogra ja fá
qu'es conserva aquí sencera;
sabeu perquè? Perque els cucs,
no volen tractes amb ella.*

F. de la B.

*Aquí es podrex una vida
que feu la viu-viu pel Baix...(*)
Fou una ànima esquifida
que amb poca honra repartida
i amb la moral a bastaix,
vetllà sempre per... la vila
ficat de cap al calaix.*

(*) Pel Baix Penadés, s'entent.

XINOFOT

Esportives

GIMNASTIC F. C. (reserva) DE TARRAGONA, 0

F. C. VENDREL, 4

Desitjant la Directiva del Club de Sports entrenar constantment sos equipiers, combinà el partit mencionat en primer terme, pel passat diumenge en el camp del Club.

La pluja del passat dissabte deixà, encara que arranjat, el camp en no gaire bon estat, ocasionant algunes caigudes de jogadors dels dos equips, emperó, que per fortuna, no tingueren greus conseqüències.

L'equip visitant sols jugà amb 10 equipiers i el local sens Baldris ni Planas, però substituïts.

Comensa l'encontre notant-se seguidament la esplèndida combinació que porta la linia davantera del equi visitant, la que dona lloc a que mitjos i defenses vendrellens tinguin que emprar-se a fondo. Els locals no desaprofitant la ocasió d'atacar, logren al poc temps un indiscutible domini encar que sens conseqüències, I s'acaba la 1.ª part sense marcar-se cap tanto per cap dels dos bandos en lluita.

La segona fou fatal pels visitants, que perden la homogenitat, logrant Ivern dos goals seguits. Els forasters volen reabilitar-se, però la sort no els hi és propícia, puix defenses i porter salven a son equip de canviar el tantejador; i Marqués-Barnadas-Martin entreguen nombroses pilotes als davanters, quins en magnífiques combinacions logren dos goals més entrats per Company i Aloy, acabant-se l'encontre seguidament amb el resultat de 4 a 0 goals a favor del equip local.

No volem llsensar vaticinis, més sí manifestem que si els equipiers locals segueixen la manera de joc que realitzaren en quasi tota la segona part, augurem èxits i taionfs en benefici d'ells mateixos.

Àrbitrà B. Ferret com ell sab fer-ho, i aliniant els equips com segueix: Gimnàstic F. C. Casas, Llorens, Nadal, Costabella, Recasens, Sarobé, Marracé, Cardona, Delclós, Cabré.— F. C. Vendrell: Altés, Nin, Colet, Barnadas, Marqués, Martin, Ivern, Mascaró, Aloy, Company, Cubota.

B.

Noves i comentaris

Ens cal fer ressó que de la nova pue va esser publicada per la premsa de Barcelona, traduïda d'una revista estrangera, referent al desig que s'atribuï al nostre admirable artista en Pau Casals d'esdevenir nord-americà, aquest ha fet constar que mai havia pensat tal cosa «Soc català, diu, i estic orgullós d'esser-ho».

Quants en trobaríem que sense esser artífes i sense tindre un nom, pel sol fet de enorgullir-se, totes les pàtries els semblarien bones, com tal de menys preuar la seva!

Seguint el cicle de conferències públiques que es venen donant en l'Agrupació Nacionalista Democràtica, dijous passat, donà la seva anunciada conferència, el Secretari de la secció de propaganda de l'Unió Catalanista de Barcelona el Dr. Josep Riera i Puntí, qui desenrotllà d'una manera admirable el tema «El Nacionalista i la seva organització» essent molt aplaudit per la nombrosa concurrència que hi feu acte de presència.

Hem rebut de la Secció Editorial Pedagògica de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana un atent Saludo agraint-nos efusivament l'inserció dels varis articles que en favor de dita Institució ve publican la nostra revista.

A l'honor que ens dispeusa la menlada l'Associació, corresponem amb el mes peegon remerciament.

Per l'interés que puga despertar a nostre destriecte, recollim la nova de la reunió celebrada a Vilafraca el diumenge segon d'aquest mes per les forces vives dita localitat, per a estudiar conjuntament amb una comissió de Vilanova, la manera d'establir una línia de tramvies elèctrics que uneixi ambdues poblacions.

Segons referències l'impressió es molt favorable a la prompta realització d'aquest projecte.

Ens comunica la Banca Palau haver quedat oberta la negociació de tots els cupons, amb venciment 1er de Novembre pròxim.

En els Jocs Florals, organitzats per l'Ateneu Nacionalista «Verdaguer» de Barcelona, ha sigut premiat amb el premi del Marqués d'Alella, el nostre Director en Francesc Rossetti amb la composició «Balada del patge infantil.» Lema: D'un llibre de balades.

Amb sa publicació de la nova, fem pública, la nostra mes efusiva enhorabona.

Confiteria Magí Bellvert. Falta aprenent.

En el darrer Consell Directiu de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana es va llegir l'acta de constitució de la Comissió Delegada de nostra vila, el contingut de la qual fou vist amb satisfacció quedant nomenada en definitiva la Junta que en la mateixa va proposada.

ES COMPREN GARROFES!

GIRÓ I BOFILL - VENDRELL

Hem rebut de «Solaritat Ciudadana» de Madrid, la col·lecció d'impresos editats fins al present, recollits de la premsa de gran circulació, «Eraldo de Madrid» «La Voz» «El Sol» «El Liberal» «Diario Universal» i altres importants periòdics els articles editorials censurant els procediments seguits per Millán de Priego en la imposició de quiscunes, tendències arbitràries i demés atentats a les llibertats individuals.

Al demanar el Sindicat de periodistes, contra una terania, la dimissió de Millán de Priego, nosaltres com a homes liberals, aportem en aquesta campanya la única cosa que podem, justa que es la nostra simpatia.

«L'Academia de Musica» te obertes les classes de Piano-Solfeig i Teoria sots la direcció dels professors Juan Ivern i Maria Ribes, els quals donen també llicons a domicili.

REGISTRE CIVIL

Del dia 21 al 26 d'Octubre

NAIXEMENTS : Josep Puig Fabregat, Cristina Alta, 36.

DEFUNCIONS : Josep Boada Ventosa, de 78 anys, Santa Agna 19.

MATRIMONIS : Pere Sonet Ivern amb Enriqueta Bernad Puig; Pau Solé Cregut amb Maria Miret Guasch.

ACLARANT PUNTS

Contra el Valls Deportivo

DEL PARTIT DE FUTBOL DEL DIA 15 D'OCTUBRE

Llegim el darrer número publicat pel confrare nacionalista «Pàtria»; en la secció d'esports inserta unes versions que per la poca veracitat d'elles no podem deixar incontestades.

Entre altres coses, diu el confrare, que l'equip vendrellenc estava *temiblement reforçat* i que sa porta era defensada per Anson ja conegut del públic de Valls. Contestant aquestes notes dec advertir al anónim cronista que si l'equip local estava reforçat, els motius foren que certs equippers no pogueren fer acte de presència pel justificat motiu de celebrar-se la fira i tenir d'ocupar llocs imprescindibles dintre establiments locals, trovant-se en aquest cas el porter vendrellenc, que no desmereixent el treball d'Anson, el podia suplir netament, i en quant al reste de *temibles reforços*, eren els equippers Cruz i Caterina, de Barcelona, a la que apelem a que ens indiqui si dits senyors, a la que podem donar detalls de sa vida esportiva fins allí on ho desitgi el senyor cronista desconegut si dits noms han figurat en cap primer, segon i tercer equips de Baecelona, i pensar que figuren en nostre equip com a *temibles jugadors*.

De Montemayor del Gimnàstic de Tarragona sols jugà els 30 minuts últims substituint a un equipier lessionat.

Diu també que la segona part dominá extensament el Valls, com fou tot el contrari i diem aixó perque si el domini era netament del Valls perque tan interés en criticar l'actuació del arbit en que si allargá l'encontre 15 minuts. En tot cas siguent el domini del Valls el resultat podia ser fatal pels locals. No ho enten així senyor cronista?

També dec fer-li avinent que els dos tantos obtinguts a la segona part pel equip local foren fets com deu ésser de ser netament obtinguts per un cantó i un quan a la actuació de Fonts, en el primer d'aquests dos tantos tenia d'haver anotat una badada de porter.

En sa crónica ens honora a jugadors i a públic, mercés, i a l'entitat donadora del trofeix i medalles no podia remerciar-li de sa manera posible i no a individualisme.

En quant al arbit deixem-se del verb de fanatisme puix si ve com a jugador no'l poden veure com arbit poden estar satisfets de s'actuació.

I per acabar i advertint-li que no contestarem a cap nova aclaració també que vostés no presentaren l'equip conforme anunciaren, incluin al equipier Arnet inscrit a U. D. de Girona i haber format part del Barcelona, R. C. D. Espaniol de Barcelona i al F.C. Vilafranca. Aquests son els veraders fets ocorreguts en aquell dia.

P. BONSONS

La Riba

Amb fervent entusiasme per part del jovent de nostra vila, s'estant fent treballs pertinents a fi de que dintre de poc pugui celebrar-se esplendidament l'inauguració del camp de esports que «l'Unió Sportiva» d'aquesta població te adquirit de fa poc temps.

Paradoxant amb aquesta obertura, per ordre del nostre Batlle, han sigut privats tota mena de jocs il·licits que la llei te prohibits. No cal dir que tot el poble aplaudeix aquesta determinació, encara que anteriorment siguin molts qu'esperin la claudicació de tant inesperat termini.

El Corresponsal,
ESTANISLAU JANÉ

Sant Vicents de Calders

Per mediació del Diputat a Corts per Tarrasa, el Rvnd. Sr. Tinent de la nostra Parroquia ha rebut un ofici comunicant-li que per R. O. del Ministeri de Gracia i Justicia, ha sigut concedida una subvenció de 750 pessetes amb destí a la nostra Iglesia parroquial de Sant Vicents.

Es per demés expressar la joia que aquesta disposició ha causat entre els feligresos d'aquesta parroquia.

El Corresponsal
JOSEP ROCA

Les Pobles d'Aiguamúrcia

"DESPERTA FERRO"

El veinatge d'Aiguamúrcia i tots els seus agregats que fins avui semblavem abandonats de Deu, dels homes i de la societat com si fossim llensats fora del mapa, malgrat sabernos trovar sempre que s'ha tractat de imposarnos tota mena de tributs, sentim per fi una esperança revivança que pressentir aquell crític encoratjador de «Desperta ferro».

Nostre districte municipal d'Aiguamúrcia enclavat entre els Pirineus i l'Estret com els demés del regne d'Espanya, poblat d'unes 400 famílies i contant poc més o menys una extensió d'uns 30 Km. de llarg per 20 d'ample o 600 kilòmetres quadrats, pot formar grup amb els que han sigut més abandonats de la nació, en tots els ordres i sentits; car en vies de comunicació, instrucció i demes millores que la vida moderna fa imprescindibles, podem ben dir que en costaria trobar-ne d'altre que hagués sigut tant oblidat.

Fa anys, fa segles millor dit, que res s'ha fet per ell, de cap importància, a excepció del monestir de Santes Creus, que es va començar a últims del segle XII essent beneït a comensaments del segle següent per l'Abat Bernat d'Ager. Tot el terme es mostra igualment agrest i a l'antigalla amb camins i corriols de ferradura els uns i els altres abruptes i perillosos pels carros que forçosament han de resedir-los.

Solamet i entre una carretera que treu el nas a cal Planas d'el Plà de Manlleu, una mica més amunt de Aiguaviva, es vá plantà a 30 i és dubta que mai pugui arribar a 31 per poguer-hi fer bon joc i reunir els tres asos al plegat, qu'els pagesos en diuen *joc real*. Procedeix de San Jaume dels Domenys on té comunicació amb Arbós i Vendrell i quant se continui, anirà aprop dels agregats Selma i Albà empalmant al pont de pedra de Santes Creus, amb la que passa directa cap a Tarragona creuant amb la que vá de Valls al Vendrell. Dono aquets petits detalls, perquè en un mapa del any 1899 he vist que la dona per acabada i el trossos de cal Planas a Santes Creus encara s'han de fer i ni tant sols hi ha ningú que'n parli. Després de tants anys ja seria hora de deixar-la acabada, despenjant aquella barrera tan llarga, essent una millora que repartiria grans beneficis al país.

Ademés des de cal Planas ha de atravesar el pla de Manlleu per posarse en combinació amb las demés d'alta montanya.

Quant aquesta arribi a Santes Creus per l'esquerra, podrà ferse la giratoria cap a Tarragona, Valls i Vendrell i per la dreta cap a Igualada i alta montanya.

A primera vista es compren que'l districte municipal d'Aiguamúrcia anava sempre a les fosques i tapat d'ulls i únicament el trobaven per les contribucions, repartos i altres pagos; pero ja va venint la llum per sa corrent natural. Segons la premsa de dies enrera ja venen fent-se reparacions importants al pont de pedra de Santes Creus, la cosa va de serio quant ja s'hi porta pedra i tot seguit s'hi veuran taulons i viges per les estacades. S'està en la creença que tals preparatoris son anuncis per subastarse el primer tros de la carretera que anirà a trobar a Pontons, la que posa en comunicació entre Vilafranca i Igualada. El primer tros compren 7 kilòmetres o sigui de Stes. Creus a Santa Agnès passant per Las Pobles i aixis que'ls demés trossos siguin fets, es guanyará bastant terreny en tot el seu trajecte, que hi hauria pobles que apenes tenian sortida. Montagut i Valldosera estaven completament isolats i també tenen dret a la vida, després d'haver sofert tants anys d'abandó.

Com la Mancomunitat s'ha de cuidar de les obres i el país i té gran confiança. es creu que tan aviat será començada, com acabada.

Aixis que tota la carretera sigui feta, vindran altres millores i es podrà dir qu'el ferro s'haurá calentat seguint la corrent del seu curs natural corresponent.

El Corresponsal,
OLEGARI JORDANA

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

Per la cultura dels vostres fills, per l'amor a vostra pàtria, per el regenerament de Catalunya, esteu obligat a protegir aquesta benemèrita institució!

Penseu que els vostres fills han d'ésser els homes de demà, i que per la lliberació de Catalunya, tal volta els homes de demà necessitin mes que nosaltres, tindre l'esperit amarat d'una feconda sava catalana!

IMPRESA CLARET. — GUIMERÀ, 18. — VILAFRANCA
TELÉFON 1073